

ไปดูงานมหาวิทยาลัยที่เจนไน

Min Sen Concept (edu) 12 ธันวาคม 2565

เจนไน เป็นเมืองชายทะเล และเป็นเมืองสำคัญของรัฐทมิฬนาฑูร์ ของประเทศอินเดีย ห่างจากประเทศไทย ถ้าลากเป็นเส้นตรงก็ประมาณ 2300 กิโลเมตร และถ้าคิดเป็นเวลาเดินทางโดยเครื่องบินก็ประมาณ 3 ชั่วโมง และยังเป็นเมืองที่อยู่ในแนวเดียวกับกรุงเทพในแผนที่โลก ทำให้อุณหภูมิใกล้เคียงกับกรุงเทพ แต่อาจจะเย็นกว่าเล็กน้อยเพราะมีการติดทะเล ที่นี่อาหารค่อนข้างถูกปากกับคนไทยซึ่งดีกว่าทางตอนเหนือของอินเดีย แถมมีที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายที่ และยังมีกงสุลใหญ่ไทยประจำที่นี่ด้วยถ้าหากมีปัญหาขอลความช่วยเหลือได้ง่าย

การมาดูงานมหาวิทยาลัยที่นี่ทำให้พบว่า คนอินเดียส่วนใหญ่ มีความมุ่งมั่นจะสร้างผลงานให้ติดอันดับสำคัญของประเทศและของโลกค่อนข้างมาก จึงพยายามที่จะทำงานให้ดีมีคุณภาพเชิงประจักษ์ และอาจหมายรวมถึงการสร้างภาพลักษณ์ไปข้างหน้าก่อน เพื่อให้ก้าวไปให้ถึง ซึ่งอาจดูเหมือนกล่าวอ้างเกินความเป็นจริงไปบ้าง แต่ที่มหาวิทยาลัยที่ไปชมงาน ก็เป็นมหาวิทยาลัยที่ได้ขึ้นเป็นอันดับ 1 ทางสาขาทันตกรรมของอินเดีย จึงนับได้ว่าไม่น้อยหน้าใครเลย และเป็นอันดับหนึ่งจริงโดยไม่กล่าวอ้างเกินความจริง และยังมีอันดับทางด้านการศึกษาขึ้นไปสู่ระดับโลกได้ 1 ใน 20 รวมถึงมีงานวิจัยปีหนึ่งกว่า 7,000 รายงานวิจัย ปีที่ต่ำ ๆ ก็ไม่น้อยกว่า 4,000 รายงาน

ตัวโครงสร้างของมหาวิทยาลัยไม่ได้หรูหราอลังการมากมาย แต่การให้บริการ และ ส่วนของเครื่องมือที่ดูทันสมัย เขานำมาแสดงออกให้คนภายนอก และผู้มาใช้บริการ ได้เห็นกันทั่วไป ทำให้รู้สึกถึงความทันสมัยที่มี และมีการแบ่งระดับการให้บริการที่เป็นลักษณะตามแผนก และยังมี การแบ่งการบริการตามฐานะ ซึ่งทางเมืองไทยก็มีการแบ่งการบริการเช่นนี้ เพื่อให้คนที่มีรายได้ ไม่เข้าไปแย่งพื้นที่ของคนที่มาใช้บริการฟรี และการตกแต่งก็สอดคล้องกับผู้มารับบริการ คือ มีทั้ง prime, gold และปกติ

ทางด้านงานวิจัย และนวัตกรรม มีการจัดการเป็นกิจลักษณะ โดยมีหน่วยงานเป็นห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ที่ช่วยสนับสนุนเป็นแผนกและหน่วยย่อย ๆ ที่เกี่ยวข้องในแผนกนั้น (ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษ) เช่น หน่วย advanced immunohematology and flow cytometry facility, advanced biochemistry and

molecular biology facility, functional nano biomaterials and bio-corrosion lab, advanced biomaterial and informatics research lab, marine biopolymers and advanced bioactive materials lab, marine biomedical research and environmental toxicology lab, clinical genetic lab, molecular biology lab, center for nano-biosensors research lab, RNA biology lab, micro and macromolecules lab, cancer and stem cell research lab, antimicrobial resistance nanotherapeutics lab, lab of natural products and medicinal chemistry, nanobiomedicine lab, molecular medicine and toxicology lab ฯ โดยทุกแผนก จะมีงานวิจัยของตนเอง และอาจสัมพันธ์กับ lab ต่าง ๆ เหล่านี้ และ lab เหล่านี้ก็ยังสามารถสร้างงานวิจัยของตนเองอีกด้วย ทำให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยค่อนข้างเยอะ และงานวิจัยที่สามารถขยายผลในเชิงพาณิชย์ พวกเขานำมาต่อยอดไปสู่นวัตกรรม และพาณิชย์ มีงานนวัตกรรมบางชิ้นสามารถผลิตขายโดยบริษัทญี่ปุ่นไปบ้างแล้ว

ด้านการบริหารจัดการสิ่งที่ชื่นชอบมาก คือ การสื่อสารภายในกลุ่มผู้บริหาร ที่พูดไปในทิศทางเดียวกัน โดยเน้นในด้านดีขององค์กร แต่ไม่ปฏิเสธด้านเสีย แต่ทำให้ดูเหมือนเป็นเรื่องเล็ก เช่น การไม่พูดถึงความขัดแย้งภายใน แต่เน้นการสร้างความผูกพัน (passionate) คือ การทำงานด้วยความรัก ผูกพัน ทุ่มเท ซึ่งมาจากคนภายในที่เติบโตและจบการศึกษาจากสถาบันนี้และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในองค์กร รวมถึงการเตรียมการต้อนรับ และนำเสนอเรื่องราวของสถาบันได้อย่างดี แม้มีอุปสรรคในขณะนำเสนอ เช่น ไฟดับ แต่พวกเขาก็ดำเนินการต่อไปได้เสมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น รวมถึงการนำเสนอแทนกันได้หากบางท่านไม่สะดวกในวันที่เราไปพบพวกเขา การกำหนดเป้าหมายที่ต้องการไปถึง และนำมาแยกย่อย และเป็นเป้าหมายของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมาย ซึ่งเป็นลักษณะที่องค์กรใหญ่ และหลายประเทศก็ดำเนินการกัน ประเทศไทยก็ให้ความสนใจดำเนินการเช่นเดียวกัน

ที่น่าสนใจ คือ นักศึกษาที่สนใจเรียนค่อนข้างสูง หากจะเทียบกับนักศึกษาไทย อาจจะเป็นเพราะว่าที่นี้การแข่งขันในอนาคคค่อนข้างสูง รวมถึงค่าเล่าเรียนที่นี้ถือว่าแพงที่สุดในอินเดีย ตลอดจนนักศึกษาทุกคนจะต้องทำงานวิจัยกว่า 5 ฉบับก่อนจบ โดยจะเริ่มทำตั้งแต่ปีแรกของการเรียน ทำให้คนที่นี่ให้ความสนใจกับงานวิจัย ซึ่งงานวิจัยเป็นส่วนสำคัญของการก้าวขึ้นอันดับสำคัญ ของสถาบันการศึกษาในโลก และการสร้างนวัตกรรม โดยที่นี้มีห้องแสดงนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากทั้งนักศึกษา และบุคลากรของสถาบัน โดยมีนวัตกรรมกว่า 100 ชิ้น และ

บางชิ้นได้มีบริษัทญี่ปุ่นนำไปดำเนินการขยายผลทางการค้าไปแล้ว ซึ่งผู้นำชมกล่าวว่า เป็นของนักศึกษา และได้ใช้ชื่อนักศึกษาเป็นชื่อผลิตภัณฑ์ดังกล่าว นอกจากนี้ นักศึกษายังมี mentor ที่ช่วยแนะนำและเป็นตัวอย่างให้ โดย mentor 1 คน จะดูแลนักศึกษา 8 คน และทางสถาบันจะเป็นคนจัดให้ ทำให้ไม่รู้สึกโดดเดี่ยวและมีการช่วยเหลือจาก mentor ในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะงานวิจัยในปีแรก

การประเมินผลของบุคลากรของที่นี่ จะมีการประเมินในรูปแบบของ 360 คือ นักศึกษาสามารถประเมินผู้สอนได้ และประเมินทุกเดือน และต้องมีการแก้ไขปรับปรุงอีกด้วย รวมถึงยังมีการประเมินระหว่างเพื่อนร่วมงานในแผนกและต่างแผนก รวมไปถึงการประเมินปกติที่มาจากผู้บริหาร ทำให้คนเหล่านี้จะต้องทำงานหนักเพื่อให้เกิดความก้าวหน้ากับองค์กรและตนเอง ที่น่าสนใจทางผู้บริหารกล่าวว่า การที่แต่ละคนมุ่งทำงานหนัก และสนใจงานของตนเองมาก จะทำให้ความขัดแย้งระหว่างกันลดน้อยลง เพราะไม่มีเวลามาสร้างปัญหาระหว่างกัน เรื่องนี้ไม่ทราบว่าจะเห็นด้วยไหม

สรุปที่เห็นได้ชัดเจน คือ ความเป็นนักการตลาดของทั้งคนอินเดีย และทางสถาบัน ที่นำเสนอแต่สิ่งที่คนภายนอกให้ความสนใจ ตลอดจนนำเรื่องที่ทางเรามองข้ามหลายเรื่องมาทำเป็นเรื่องที่ดี และมีคุณค่ากับสถาบัน แต่ทุกสถาบันก็มีจุดด้อยบ้าง แต่เราควรมองหาจุดดีของเขาและนำมาแก้ไขปรับปรุงของเรา เพื่อให้เรามีการพัฒนาก้าวหน้าต่อไป

ติดตามเรื่องราวอื่น ๆ ได้จาก www.minsenconcept.com